

миналитѣ три столѣтия е било богато общите съ сърмени, златни или сребърни гайтани. Суташа е фабрично производство замѣстващо гайтана въ по-ново време. Копринения суташъ въ разни цвѣтове билъ богата украса по роклитѣ камбана и горнитѣ дрехи отъ тази епоха. Галонитѣ сѫ ширити тъкани съ преплетени нишки въ полегато направление. Това обстоятелство имъ дава еластичност и позволява да се извиватъ въ крива линия. Така, макаръ и по-широки отъ гайтана, тѣ могатъ да подражаватъ всичкитѣ негови фантазии въ линията.

Сърменитѣ галони, като по-твърди, оставатъ за украса въ права линия, любими при Людовикъ XIV, а и до днесъ по всички военни официални облѣклла. Понѣкога комбинация отъ суташъ и разни видове галончета, даватъ особени по-тѣсни, или по-широки нашивки въ видъ на охлювчета, спирали, орнаменти отъ разни стилове и пр., известни подъ името **пасмантерия**. Такива сѫ се носили като украса презъ цѣлото XIX столѣтие. (Фиг. 155).

Едни отъ най-употрѣбяванитѣ нашивки всѣкога сѫ били петелкитѣ и впоследствие копчетата, които и до днесъ служатъ за украса на дрехата. Петелкитѣ водятъ началото си отъ йонийския хитонъ, като още при тъкането въ ювата се оставяли отъ едната страна вжзли, а отъ другата бринки отъвѣтака. По-кжно, при откритието на шева, тѣ вече се прикачали отъ гайтанъ. Въ по-груба форма петелката се е правила отъ топка аба вкарана въ разрѣза на друго парче аба на отсрѣщната страна. При разработката на металитѣ и стѣклото, петелкитѣ били замѣстени съ копчета, които вече като по-луксозна украса, почнали да се слагатъ гдето трѣбва и нетрѣбва. Нека никога не се забравя, че копчето има свое предназначение въ дрехата и само тогава я краси, когато е поставено на своето място.

Синцитѣ и пайетитѣ сѫ най-эффектнитѣ и най-празднични украси въ всѣко отношение.

Въ старо време вмѣсто синци, коланитѣ и пазвитѣ на много народни носии сѫ били общити съ истински перли (маргарити). Тази украса е най-характерна при византийското облѣ克ло. По-новото време ги имитира съ разноцвѣтни синци и пайети. Пайетитѣ сѫ крѣгчета отъ стѣкло, месингъ, целулоидъ и пр., по-голѣми или по-малки. Ведно съ синци, тѣ въ разни фигури се обшиватъ върху тюлъ или газъ и даватъ онова блѣстящо ефирно облѣкло за вечеръ при голѣми церемонии, а най-вече, облѣклото за сцена.